

RESOLUCIÓ EN CONTRA DEL NEOCOLONIALISME A ÀFRICA

El concepte de neocolonialisme es pot definir com “Predomini e influència determinants, especialment en el camp de l’economia, per part d’antigues potències colonials, nacions poderoses i empreses internacionals sobre països descolonitzats o en vies de desenvolupament”.

Entenem que el neocolonialisme és un fet perjudicial pel desenvolupament de l’Àfrica. Aquesta resolució té l’objectiu de mostrar i entendre les conseqüències del neocolonialisme, rebutjar-les obertament i plantejar estratègies per abordar-lo.

Cal recordar la gran diversitat de realitats existents al continent africà. En alguns casos, hi ha estats que no han estat capaços d’abordar el neocolonialisme, com el cas de Sierra Leone. En altres, com Botswana, sí.

Sierra Leone i Botswana es creen després d’aconseguir la independència del Regne Unit als anys seixanta en el procés de descolonització. Els dos estats són rics en recursos naturals, especialment en diamants. En ambdós casos diferents ètnies viuen dins el país. Aleshores, com és possible que Botswana prosperi any rere any sense daltabaixos i que Sierra Leone es trobi en una situació tan complicada? En el context actual i dels últims anys, l’estreta relació entre els grans interessos econòmics internacionals, aliats amb certs governs locals, són l’expressió fidedigna de que és el neocolonialisme.

Botswana té un PIB per càpita en creixement continu, un IDH considera’t alt i un govern qualificat com una democràcia segons l’índex de democràcia de *The Economist*. L’estat posseeix i controla la meitat de la indústria diamantífera, treballa per diversificar l’economia i fa grans inversions en educació i sanitat. Sierra Leone, malgrat la pujança econòmica dels últims anys, és un estat depenent de les companyies estrangeres, amb un IDH baix i un govern considera’t quasi com una dictadura. En aquest país només el 10% del comerç de diamants és legal i es depèn en un 83% d’aquesta activitat. A més, les tensions

ADREÇA

Nicaragua, 75-77
08029 Barcelona

CONTACTE

T 933 471 777
F 934 955 453
info@jsc.cat

socials i ètniques a Sierra Leone encara són presents, i la desigualtat, perdura. Per l'altra banda, Botswana és un país no lliure de problemes, però l'autogestió neta i responsable feta fins ara, és un bon indicador de la capacitat d'acció futura. Ambdós són casos aplicables i visibles en el conjunt d'Àfrica.

La JSC, conscient de les conseqüències negatives que la intervenció privada estrangera sense cap tipus de control ni supervisió pot tenir, denuncia el neocolonialisme i s'oposa a:

-L'exploració indiscriminada que Àfrica ha patit històricament, i que actualment ve de la mà de potències estrangeres i de les grans empreses multinacionals. Àfrica és enormement rica en recursos naturals, i en moltes ocasions s'ha volgut explotar sense importar el cost humà.

-La desestabilització política provocada també per agents externs. Denunciem les pràctiques basades en l'afavoriment d'ètnies i grups sobre d'altres. Són pràctiques comunes al llarg del temps i han sigut recurrents per tal d'explotar matèries primeres sense dificultat.

-Els pactes que molts governs i grups guerrillers locals han fet i fan, amb la voluntat d'augmentar el seu poder polític i beneficiar-se econòmicament, amb grans multinacionals i països estrangers. República Democràtica del Congo, Burkina Faso, Guinea Equatorial, República Centreafricana, Etiòpia, Nigèria, o la ja mencionada Sierra Leone, són bons exemples. Afirmem que el neocolonialisme no és possible si les institucions governants s'hi oposen. És a dir, el neocolonialisme és responsabilitat no només de les influències arribades de l'exterior, en gran part ho és també de la gestió dels governs locals.

Amb l'objectiu de posar fi al neocolonialisme (i arribar finalment a la real descolonització d'Àfrica) apostem per:

-El reconeixement i suport de la Unió Africana (UA) com a organització directora del desenvolupament d'Àfrica. Aquesta organització supranacional formada pels 55 estats

ADREÇA

**Nicaragua, 75-77
08029 Barcelona**

CONTACTE

**T 933 471 777
F 934 955 453
info@jsc.cat**

africans, hereva del panafricanisme clàssic, té un projecte centrat en la integració econòmica regional semblant al de la UE a Europa. L'objectiu últim de la integració econòmica és arribar a la integració política, comparable també al projecte de la UE. Revisar les fronteres existents, imposades en el temps de colonització europea, sovint alienes a les realitats internes, portaria només a més problemes i inestabilitat. El finançament, l'abastiment d'armes o la intervenció militar estrangera invasiva, tampoc són solucions als conflictes ètnics que afecten al continent. És per això que apostem pel diàleg i mediació interna entre les diferents faccions enfrontades per arribar a la pau.

-Un tracte horitzontal i d'igual a igual entre la resta d'estats del món i Àfrica. Per acabar amb la discriminació fruit del neocolonialisme, s'ha d'acabar amb la superioritat i el paternalisme típic de l'anomenat "Primer Món".

- Donar suport a processos de democratització, supervisats per l'ONU i la UA, a més d'altres països neutrals com a mediadors.

- Els governs han de garantir una activitat econòmica que prioritzi el benestar social. Àfrica necessita unes polítiques socials capaces d'eradicar el subdesenvolupament, proporcionant sanitat i educació universals, seguretat i drets laborals, la nul·la tracta de persones, l'aflorament de projectes de petits autònoms i localitats...

- La diversificació de les economies africanes, respectant la conservació natural, per exemple amb l'ús d'energies renovables, del turisme ecològic, la creació d'infraestructures respectuoses... eliminant la dependència a una única font d'ingressos.

-L'emancipació final dels estats africans. L'autogestió, un projecte conjunt i el desenvolupament han de ser el resultat d'uniques polítiques socials i econòmiques adoptades pel poble africà, fent-lo amo del seu destí.